

STEUNZENDERS!

Eind november 1978 reed ik voor zaken per auto naar Rotterdam. Ik genoot van het mooie weer: een prachtige herfstzon en licht besneeuwde bomen en weilanden. 'n Verkeersopstopping bij Schiphol deed mij besluiten via Utrecht, Schoonhoven, Benschop en Krimpen a/d IJssel te rijden.

Zo'n veertig jaar geleden bezocht ik deze plaatsen per fiets en ik keek nu uit naar al die mooie herkenningspunten. Maar met een spijtig, vervelend gevoel ontdekte ik, dat veel van het mooie landelijke landschap verdwenen was. Zo nu en dan was je blij als je weer een typerend plekje van vroeger herkende. Ik kreeg de smoor in. Ze zijn overal weer met de botte bijl doorheengegaan. Misschien kan een muzikje op de autoradio mijn stemming wat opmonteren . . . Maar nee! Nieuwsberichten! En wat hoor je? Een rapport heeft uitgewezen, dat de recreatiemogelijkheden in de Randstad (kent u die stad?) véér achtergebleven zijn. Reden voor de Minister (welke hoorde ik net niet) om extra gelden uit te trekken voor aanleg van fietspaden. De nog aanwezige landelijke gebieden moeten ontsloten worden!

'Nou nog mooier' dacht ik: vroeger tijdens mijn werk fietste ik langs die landelijke weggetjes en genoot van de vogels en het landschap. Alles moest zonder pardon wijken voor het snelverkeer en omdat het zo snel moest, alles via rechte lijnen. Zo gauw mogelijk naar de ellende!

'Wat een schijnheilig bericht', dacht ik. De propaganda-molen draait op volle toeren. De laatste resten natuur in die 'Randstad' worden onder voorwendsel van de 'recreatie' opgeofferd.

'Hoe voorkom je nu zo'n natuurvernietigend plan' vroeg ik me af.

Je hebt in ons land zoveel particuliere verenigingen, die de natuur beschermen: Natuurmonumenten, Vogelbescherming, milieugroepen etc., die veel voor het behoud van de natuur en de vogels hebben gedaan. Zouden die niet?

Ineens bekruipt me de angst! Het is niet genoeg, die kunnen niet alles.

Wij, u en ik zijn te laks, we laten onze inzichten en meningen over behoud van de natuur, dus ook recreatie, te weinig tot z'n recht komen.

De bestuurders van die verenigingen lopen al op hun tenen en/of ze worden door onderling gearrewar van hun werk gehouden.

Hoe blij ik ook vaak ben met de kentering t.a.v. de natuurbeschermingsgedachte, nu maak ik me zorgen! Het is waar, vroeger waren het alleen particulieren, die voor het behoud van de natuur opkwamen, nu zijn het ook overheidsinstanties, Rijk, Provincie en Gemeente. Zo wilden we het toch!

Mijn zorg is, dat het particulier initiatief verslapt. We dutten in! Het tempo van natuurvernietiging is versneld en die vernietiging wordt ons in keurig verpakte woorden zoals recreatie, algemeen belang etc. tijdig aangekondigd.

Ik nader het grote mensenpakhuis Rotterdam en neem me voor aan alle mensen, die waar ook in Nederland nog wonen in een mooi stukje natuur, te vragen een steunzendentje op te richten voor het behoud van hun mooie omgeving.

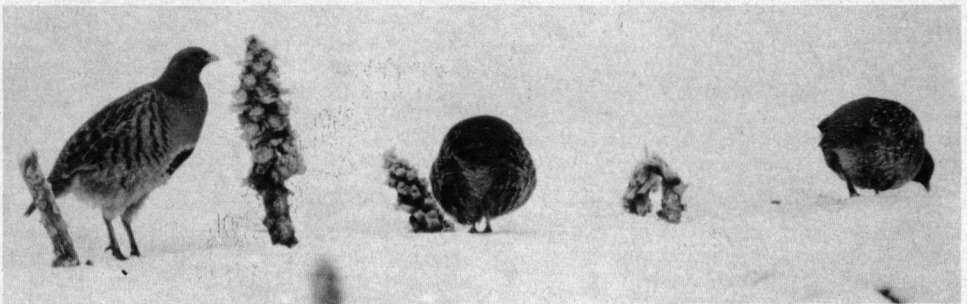
Het Vogeljaar wil helpen!

Richt zo'n steunzender op en schrijf ons over het gebied, dat u wilt redden. Er zijn nog zo veel mooie stukjes Nederland:

In volgende artikelen zullen wij om nog meer medewerking vragen.

Wie zendt het eerste S.O.S. uit!

Jan Albers

Patrijzen tussen de spruitjes, Spaarnwoude, januari 1979.

Foto: Frits van Daalen.